

detur quod nec in caelesti sit distinctio ordinum per naturam.

4. Præterea. Ad distinctionem ordinum requiritur gradus secundum actiones hierarchicas, ut unus alium purget, illuminet, & perficiat. Sed hoc non potest esse nisi per divinum lumen in eis receptum. Ergo videtur quod ante collationem gratiæ, nulla fuerit ordinum distinctio per naturam.

Sed contra est quod dicitur in diffinitione ordinis in littera posita, quod ordo est multitudo caelestium spirituum, qui conveniunt in naturalibus datis, & in muneribus gratiæ. Ergo videtur quod etiam per naturam sit distinctio ordinum.

Præterea. Ubi quæque est diversitas gradus secundum superius & inferius, ibi est diversus ordo. Sed à principio creationis ante infusionem gratiæ, si in gratia creati non sunt, fuit in eis gradus superior & inferior, secundum quod quidam erant subtilioris essentia, & perspicacioris intelligentiæ, ut supra dictum est. Ergo videtur quod à principio creationis fuerint in eis ordines distincti.

SOLUTIO.

Respondeo dicendum, quod donum gratiæ est perfectivum naturæ; & ideo distinctio ordinum est per diversum donum gratuitum sicut per principium formale, & per diversum donum naturale, sicut per principium quasi materiale, & dispositivum: unde diffinitio ordinis, utrumque complectitur, comprehendens principia materialia, & formalia. Sic ergo quodammodo à principio creationis fuit distinctio ordinum, non tamen secundum ultimum complementum.

Ad primum ergo dicendum, quod etiam in natura angelica est quædam deiformitas, secundum quod prima, & nobilior est inter naturas, & magis accedens ad similitudinem divinam, secundum proprietates naturales; sed completa deiformitas est per dona gratuita.

Ad secundum dicendum, quod in Angelis ante infusionem gratiæ erat etiam dilectio creata, & cognitio naturalis, à cuius ardore, & plenitudine possent dici Cherubim, & Seraphim, quamvis non secundum completam rationem.

Ad tertium dicendum, quod homines nostræ hierarchiæ, omnes sunt unius speciei, & naturæ formaliter: unde tota diversitas individuum in eadem specie causatur ex principiis materialibus: & ideo secundum naturam non est distinctio ordinis in nobis, sed secundum potestatem gratis concessam. Nec oportet quod in omnibus nostræ hierarchia cum caelesti conveniat, etsi eam secundum modum suum imiteretur.

Ad quartum dicendum, quod si Angeli haberent naturalia tantum, adhuc lumen unius excederet lumen alterius; & ita posset esse aliqua illuminatio, & perfectio, sed non complete.

Ex EDIT. P. NICOL. (a) Nimirum homil. xxxiv. in Evang. ubi ovium parabolam explicat. (b) Cuius mentio specialis apud Gesnerum in Bibliotheca sua; etsi commentaria tantum ejus in II. Analyticorum posteriorum Librum recenseat, quia forte alia exciderunt. Fuit autem Nicænus Meropolitæ longe alius ab Eustatio Antiochæno.

ARTICULUS VIII.

Utrum homines assumantur ad ordines Angelorum.

I. P. quest. cviii. art. 8.

1. AD octavum sic proceditur. Videtur quod homines numquam ad ordines Angelorum assumantur. Quia, secundum Dionysium iv. cap. caelest. hierarch. distinguuntur quatuor gradus rerum: scilicet intellectualium, in quo comprehenduntur Angeli; rationalium, in quo sunt homines; sensibilium, in quo sunt bruta animalia; & existentium, in quo sunt res insensibiles. Sed sensitiva numquam possunt pertingere ad gradum rationalium. Ergo rationalia numquam possunt pertingere ad gradum intellectualium; & ita homines non assumuntur ad ordines Angelorum.

2. Præterea. Plus distat natura hominis à natura Angelorum, & præcipue superiorum, quam natura unius Angeli à natura alterius. Sed Angelus inferioris naturæ non fuit capax illius doni per quod superiores ordinantur in suo ordine; nec breviter Angelus unius ordinis potest pertingere ad superiorem ordinem. Ergo videtur quod nec homines ad ordines Angelorum assumantur.

3. Præterea. Quantumcumque intellectus perficiatur lumine gratiæ, vel gloriæ, semper oportet quod intelligat sub lumine naturali: quia gratia non tollit naturam, sed perficit. Sed lumen naturale in nobis est obumbratum respectu luminis naturalis Angeli. Ergo homo semper magis obscure videbit quam Angelus. Sed tota substantia gloriæ est in visione. Ergo videtur quod homo numquam pertingat ad gloriam Angelorum.

4. Præterea. Quæcumque differunt in hierarchia, differunt etiam in ordine. Sed Angeli, & homines differunt in hierarchia. Ergo videtur quod etiam in ordine; & ita homines non assumantur ad ordines Angelorum.

5. Præterea. Quicumque est in ordine aliquo, habet actum illius ordinis. Sed actus alicujus ordinis est custodire homines, & mitti in ministerium, quod non convenit animabus sanctis. Ergo videtur quod homines ad ordines Angelorum non assumantur.

Sed contra est quod Dominus dixit Matth. xxxiij. 30. quod erunt sicut Angeli Dei in celo. Dionysius etiam dicit in cap. 1. de divin. Nomin. quod homines Angelorum gloriam sortiuntur. Gregorius etiam dicit (a) in homilia de centum ovibus, quod homines secundum diversitatem meritorum ad diversos ordines transferentur.

SOLUTIO.

Respondeo dicendum, quod circa hoc est triplex positio.

Quidam enim (b) Commentator Græcus Episcopus Eustratus nomine, dicit in commento super VI. Ethic. Aristotelis, quod nullus tantum animæ suæ profectum sperare potest ut ad operationem intellectuum separatorum pertingat: & secundum hoc, hominum qui in gloriam assumuntur esset unus ordo.

decimus, inferior novem ordinibus Angelorum. Sed hæc positio est contraria dictis sanctorum, & videtur sapere hæresim, cum etiam beata Virgo super choros Angelorum exaltata sit: nisi forte dictum Commentatoris intelligatur quantum ad naturalem operationem, in quantum scilicet ex naturalibus pertingere potest.

Alia positio est, quod hominum quidam assumuntur ad ordines Angelorum. Alii vero faciunt unum ordinem decimum; & sic impletur similitudo de decima drachma perdita, quæ ponitur Lucæ xv. Sed hoc diversimode assignatur. Quidam enim dicunt, quod solum virgines ad hos ordines assumuntur, eo quod cognata est Angelis virginitas, ut dicit Hieronymus; (c) alii vero electi decimum ordinem constitunt. Sed hoc non est verum, cum multi non sint virgines, ut Petrus, & Magdalena, multis etiam virginibus eminentiores sint. Unde alii dicunt, quod perfecti assumuntur ad ordines Angelorum; sed illi qui sunt imperfectorum meritorum, decimum ordinem consummabunt. Sed cum ex hominibus, & Angelis futura sit una Ecclesia, & una hierarchia, non est probabile quod numerus ordinum qui in caelesti hierarchia competit, per tria terna distinctus, ut ipse numerus ordinum exprimat Trinitatis increata vestigium, per homines augeatur.

Unde tertia positio plus mihi placet, quæ etiam dictis sanctorum magis consonat, scilicet quod omnes electi assumantur ad ordines Angelorum, quidam ad superiores, quidam ad inferiores, quidam ad medios pro diversitate suorum meritorum; sed beata Virgo Maria super omnes. Sed utrum assumantur tot de hominibus, quot ceciderunt Angeli, vel quot perstitierunt, vel quot fuerunt utrique, vel plures, vel pauciores: ille scit cui soli cognitus est numerus electorum, in superna felicitate locandus. (d)

Ad primum ergo dicendum, quod plus distat ratio à sensu quam intellectus à ratione: quia sensus, & ratio non communicant in uno objecto; cum sensus apprehendat intentiones rerum cum conditionibus materiæ; ratio autem, & intellectus intentiones à conditionibus materiæ separatas: unde in objecto conveniunt; differunt autem in modo: quia in cognitionem veritatis ratio inquirendo pervenit, quam intellectus simplici intuitu videt: unde ratio ad intellectum terminatur: unde etiam in demonstrationibus certitudo est per resolutionem ad prima principia, quorum est intellectus: & ideo non est inconveniens, si homines in sui ultimo gradu ad gradum intellectualium pertingant.

Ad secundum dicendum, quod meritum hominis est efficacius quam meritum Angeli: tum propter difficultatem, quæ est occasio majoris conatus: tum etiam propter continuum augmentum gratiæ, quod potest esse in homine, ut de virtute in virtutem proficiat, cum homo sit diutius viator quam Angelus fuerit: tum etiam in quantum merita nostra efficaciam habent ex merito Christi, cujus gratia est quodammodo infinita: *nusquam enim Angelos apprehendit, sed semen Abrahæ*: Hebr. 11. 10. & ideo magis possunt homines virtute meriti transferri in gradum altioris naturæ quam etiam Angeli.

Ad tertium dicendum, quod in homine naturalis actio nunquam potest attingere ad æqualitatem Angelorum; sed lumen gloriæ superabundans omnem umbram evacuabit, non quidem tollendo naturam, sed perficiendo lumen intellectuale, quod secundum naturam in nobis defective percipiebatur.

Ad quartum dicendum, quod, secundum Dionysium (de cæl. Hier. cap. 1. & de eccles. Hier. cap. 1. & 4.) sicut se habet nostra hierarchia, vel Ecclesia ad caelestem, ita hierarchia veteris legis ad nostram: unde sicut veteris hierarchia erat via in nostram, & significabat eam; & propter hoc, veniente nova, veteris assumpta est in illam, & ad ordines ejus; ita etiam nostra hierarchia est via in caelestem, & signum ejus: unde in patria non erit alia hierarchia hominum, & Angelorum, sed una, & eadem, & homines in ordines Angelorum distribuuntur.

Ad quintum dicendum, quod actus Angelorum in nos consequitur ordines Angelorum magis quantum ad gradum naturæ, quia angelica natura meretur tot de hominibus, quot ceciderunt Angeli, vel quot perstitierunt, vel quot fuerunt utrique, vel plures, vel pauciores: ille scit cui soli cognitus est numerus electorum, in superna felicitate locandus. (d)

Ad primum ergo dicendum, quod plus distat ratio à sensu quam intellectus à ratione: quia sensus, & ratio non communicant in uno objecto; cum sensus apprehendat intentiones rerum cum conditionibus materiæ; ratio autem, & intellectus intentiones à conditionibus materiæ separatas: unde in objecto conveniunt; differunt autem in modo: quia in cognitionem veritatis ratio inquirendo pervenit, quam intellectus simplici intuitu videt: unde ratio ad intellectum terminatur: unde etiam in demonstrationibus certitudo est per resolutionem ad prima principia, quorum est intellectus: & ideo non est inconveniens, si homines in sui ultimo gradu ad gradum intellectualium pertingant.

EXPOSITIO TEXTUS.

Unde Dionysius tres ordines Angelorum esse tradit. Sciendum, quod Magister in verbis sequentibus partim accipit sententiam Dionysii, scilicet quantum ad numerum ordinum, partim sententiam Gregorii quantum ad eorum dispositionem: quia secundum Dionysium Principatus sunt de inferioribus, & Virtutes de mediis; secundum Gregorium vero. Sed ordo Dionysii est secundum quod ipse prius enumeravit, incipiens ab inferioribus, ibi: *Angelos, Archangelos &c.*

DISTINCTIO X.

An omnes spiritus caelestes mittantur: & ponit duas opiniones, & auctoritates quibus inittuntur.

HOC etiam investigandum est, utrum omnes illi caelestes spiritus ad exteriora nuntianda mittantur. Quidam putant, aliquos in illa multitudo esse qui foras pro officio exeunt, alios qui semper intras assistunt, sicut scriptum est in Daniel. (viii. 10.) Millia millium ministrabant ei, & decies centena millia assistebant ei. Item Dionysius (a) in Hierarchia, quæ sacer principatus dicitur, de prælatione spirituum.

Ex EDIT. P. NICOL. (c) Scilicet in serm. de Assumpt. cujus initium est, *Cogitis me, o Paula, & Eustochium*. Sed Sophronii potius esse quam Hieronymi, passim creditur, & notatur ibidem. Sententiam eandem porro habet expresse Chrysologus, explicans cur Angelus à Deo ad Virginem sit missus propter incarnationem nuntiandam, serm. cxi. qui de Annuntiatione inscribitur: *Bene Angelus ad virginem: quia semper Angelis est cognata virginitas.* (d) Ut in Collecta quadam pro vivis & defunctis dicitur. (a) Immo potius Gregorius, qui postquam hom. xxxiv. in Evang. ut ex Dionysio Areopagita (quem antiquum, & venerabilem Pa-

rituum ait, cap. vii. „Superiora illa agmina ab intimis nunquam recedunt, quoniam ea quæ præminent, usum exterioris officii nunquam habent.“ His auctoritatibus innituntur qui Angelos mitti, nisi inferiores, inficiantur. Quibus obicitur quod Isaias, cap. vi. 6. ait: „Volavit ad me unus de Seraphim: qui ordo superior est, & excellentior. Ideoque si de illo ordine mittuntur, non est ambigendum quin etiam & de aliis mittantur. Apostolus quoque ait, Hebr. 1. 14. „Omnes sunt administratores spiritus, in ministerium missi.“ His testimoniis asserunt quidam, omnes Angelos mitti. Nec debet indignum videri, si etiam superiores mittantur, cum & ille qui creator est omnium, ad hæc inferiora descenderit.

Quod si omnes mittantur, cur unus tantum ordo nomine Angelorum censetur.

HIC oritur quæstio. Si omnes mittantur, & nuntii Dei existunt, quare unus tantum inter novem ordines Angelorum nomine censetur? Ad quod quidam dicunt, omnes quidem mitti; sed alios sæpius, & quasi ex officio instructo, qui proprie Angeli, vel Archangeli nominantur; alios vero rarius mitti, scilicet majores, causa extra communem dispensationem oborta; qui cum Angelorum ministerium suscipiunt, etiam nomen assumunt. Unde in Psalm. cxi. 4. „Qui (1) facit Angelos suos spiritus:“ quia illi qui natura spiritus sunt, aliquando Angeli, idest nuntii fiunt.

Putant quidam, Michaellem, Gabrielem, & Raphaellem de superiori ordine fuisse; & sunt hæc nomina spirituum, non ordinum.

ET putant quidam, Michaellem, Gabrielem, & Raphaellem de superiori ordine fuisse. Michael interpretatur quis ut Deus; Gabriel fortitudo Dei; Raphael medicina Dei. Nec sunt ista nomina ordinum. Alii vero non unius singulariter, & determinate, sed nunc hujus, nunc illius esse nomen, secundum qualitatem eorum ad quæ nuntianda, vel gerenda mittuntur. Sicut & demonum quædam nomina sunt quæ quidam putant unius esse propria, alii vero pluribus communia. Diabolus quippe, qui græce ita vocatur, & criminator interpretatur, vel deorsum fluens. Hebraice dicitur sathan, idest adversarius: dicitur & belial, idest apostata, & absque jugo: dicitur etiam leviathan, idest additamentum eorum: & alia plura reperies nomina quæ vel unius spiritus sunt propria, vel pluribus communia.

Quomodo determinent præmissas auctoritates, quæ videntur adversari, qui dicunt, omnes Angelos mitti.

QUI autem omnes Angelos mitti asserunt, præmissas auctoritates, Danielis scilicet, & Dionysii, ita determinant. Dicuntur superiora agmina Deo assistere, & ab intimis nunquam recedere, non quia aliquando mittantur, sed quia rarissime ad exteriora prodeunt: neque tunc ab intimis recedunt; sed Dei præsentia, & contemplationi semper assistunt. Quod etiam faciunt qui frequenter mittuntur.

Quos alii dicant mitti, & quos dicant non mitti, cum determinatione auctoritatum quæ videntur sibi adversari.

Alii vero dicunt, tres ordine supremos, scilicet Seraphim, Cherubim, & Thronos, ita creatori Deo assistere quod ad exteriora non exeunt. Inferiores autem tres ad exteriora mitti. Tres vero medios inter utrosque consistere, non modo dignitate vel loco, sed etiam officio: quia præceptum divinum à superioribus accipiunt, & deferunt ad inferiores. Ideoque cum supremi mediis, & mediis imis, arque hi hominibus præceptum Dei nuntiant; merito omnes Angelos nominari dicunt. Et ob id forte Apostolus dicit, Hebr. 1. omnes spiritus administratores esse Filii, & mitti in ministerium. Vel per omnes, non singulos ordines, sed de inferioribus ordinibus singulos Angelos complexus est. Illud vero quod Isaias, cap. vi. dicit, per verba Dionysii, de cæl. Hier. cap. xiii. determinant, dicentis: „Hi spiritus qui mittuntur, percipiunt horum vocabulorum gerunt officium.“ Unde dicunt, illum Angelum qui missus est ad Isaiam, ut mundaret, & incenderet labia Prophetæ, fuisse de ordine inferiorum; sed ideo dictus est fore de Seraphim, quia veniebat incendere, & consumere delicta Isaie.

DIVISIO TEXTUS.

Posita distinctione ordinum, Magister hic determinat quosdam actus qui ordines distinctos consequuntur: & dividitur in partes duas. In prima determinat de quibusdam actibus qui consequuntur omnes ordines, scilicet assistere, & ministrare; in secunda determinat de actu custodia, qui specialiter uni ordini competit, distinctione xi. Illud quoque sciendum est, quod Angeli boni deputati sunt ad custodiam hominum. Prima in tres secundum tres opiniones, quæ in littera ponuntur. Secunda incipit

(1) *Vulgata; qui facis Angelos tuos. Patrem vocat) præmisit quod ex minorum Angelorum agminibus foras ad explendum ministerium visibiliter mittuntur, cum ad humana solatia veniunt; subdit: Non superiora illa agmina &c. Hoc & S. Thom. notat infra in expositione Textus.*

ibi: *Quibus obicitur quod Isaias ait; tertia vero ibi: Alii vero dicunt, tres ordines supremos... ita creatori Deo assistere quod ad exteriora non exeunt. Circa secundum tria facit. Primo ponit ea quæ sunt ad confirmationem secundæ positionis contra primam. Secundo excludit quamdam quæstionem, ibi: Hic oritur quæstio. Si omnes mittuntur... quare unus tantum inter novem ordines Angelorum nomine censetur? Tertio respondet ad probationes primæ opinionis, ibi: Qui autem omnes Angelos mitti asserunt, prædictas auctoritates... ita determinant. Quæstio autem quam removet, sumitur ex nomine Angeli: unde primo removet eam; secundo exponit quædam nomina*

QUÆSTIO I.

mina Angelorum, ostendens in quibus conveniant, ibi: *Et putant quidam Michaellem, Gabrielem, Raphaellem de superiori ordine fuisse.*

QUÆSTIO I.

HIC quatuor quærentur. Primo. Utrum omnes Angeli assistant. Secundo. Utrum omnes ministrent. Tertio. Si non, qui assistunt, & qui ministrent. Quarto. Utrum illi qui ministrant, per ministerium à contemplatione retardentur.

ARTICULUS I.

Utrum omnes Angeli assistant.

I. P. quæst. cxii. art. 3.

1. **A**D primum sic proceditur. Videtur quod omnes Angeli assistant. Assistere enim dicuntur Regi qui ejus vultum præsentialiter intuentur. Sed Matth. xviii. 10. dicitur de Angelis ad custodiam deputatis, quod *semper vident faciem Patris*; qui tamen sunt inferioris ordinis. Ergo videtur quod omnes Deo assistant.

2. Præterea. Secundum Gregorium (hom. xxxi. v. in Evang.) illi dicuntur assistere qui intimam contemplatione perfruuntur. Sed omnes Angeli intime contemplantur, cum eos à contemplationis acumine nec pondus corporis, neque culpa retardet. Ergo videtur quod omnes assistant.

3. Præterea. Cuicumque convenit illud quod majus est, videtur etiam quod minus est sibi convenire, si utrumque sit dignitatis. Sed inter omnes actus patriæ, fruitio est nobilissima. Ergo cum omnes fruuntur, videtur multo fortius quod omnes assistant.

4. Præterea. A conspectu Dei multo amplius distant mali angeli quam boni. Sed mali angeli etiam dicuntur Deo assistere, ut habetur Job. i. 6. quod cum (1) *venissent filii Dei, ut assisterent coram Domino, affuit inter eos etiam sathan*. Ergo videtur quod omnes Angeli assistant.

Sed contra. Daniel. vii. 10. dicitur: *Millia millium ministrabant ei*: ubi dicit Gregorius (a), quod alii sunt qui assistunt, alii qui ministrant. Ergo non omnes assistant.

Præterea. Illi dicuntur Regibus assistere qui in eorum palatiis habitant. Sed, secundum Dionysium, esse (2) in vestibulis Divinitatis est proprium primæ hierarchiæ. Ergo videtur quod illi tantum assistant.

SOLUTIO.

Respondeo dicendum, quod assistere dicitur in Angelis ad similitudinem eorum qui Regibus assistant. Assistere autem Regi dicuntur qui circa eum sunt. Unde cum proprium primæ hierarchiæ assignet Dionysius circa Deum esse, eis tantum convenit assistere. Dicuntur autem circa Deum esse, in quantum immediate illuminationes percipere possunt in ipsa simplicitate divini luminis, & hoc propter perspicacitatem suæ intelligentiæ. Quanto enim aliquis intellectus est perspicacior, tanto ex principio universalis cogniti in plures conclusiones, & in plu-

In II. Sent. Tom. II.

(1) *Al. venient. (2) Al. investigabilis.*

EX EDIT. P. NICOLAI. (a) In Glossa ex hom. xxxiv. in Evang. & expressius Lib. XVII. Marc. cap. ix.

ra scibilia potest devenire: & illi qui minus sunt perspicacis intellectus, non possunt quæstionum veritates videre, nisi in principiis contractis, & appropriatis ad materiam illam. Et ideo illi supremi intellectus primæ hierarchiæ in ipso primo illuminationum principio omnis illuminationis rationes percipiunt; & propter hoc circa Deum esse dicuntur, & ei assistere: inferiores vero cognitionem accipiunt ex ipso lumine jam diviso, & multiplicato in ipsis supremis Angelis respectu divinæ simplicitatis; & propter hoc non dicuntur circa Deum esse, & sibi assistere.

Ad primum ergo dicendum, quod quamvis omnes immediate essentiam divinam contemplantur, non tamen in ipsa omnes inspicere possunt hoc quod ad eorum ordinem, idest hierarchiam, pertinet: & ideo non assistant, proprie loquendo, omnes.

Ad secundum dicendum, quod intime contemplari potest dici aliquis tripliciter. Vel secundum quod ejus consideratio non distrahitur ad exteriora sensibilia; & sic omnes Angeli boni, & mali intime contemplantur, quia scientiam à sensu non accipiunt: aut per hoc quod non indigent exteriori similitudine, in qua Deum contemplantur, quæ scilicet sit extra essentiam ejus, sed eum in essentia sua vident; & sic intime contemplantur omnes beati, non autem in statu creationis, nec iterum mali Angeli: aut per hoc quod non tantum essentiam Dei vident; sed ipsam penetrantes, in ipsa inspicunt ejus effectus, qui in ipsa per similitudinem relucent; & sic intime contemplari est proprie assistere: & hoc solum Angelis primæ hierarchiæ convenit; secundum alios vero modos dicitur secundum quod assistere.

Ad tertium dicendum, quod fruitio est nobilissimus actus patriæ; qui quamvis omnibus communis sit, non tamen æqualiter omnibus contingit; sed sunt diversi gradus fruitiois, & altissima fruitio est in assistendo. Unde non sequitur quod omnes fruentes assistant.

Ad quartum dicendum, quod demones dicuntur inter assistentes; in quantum cum eis conveniunt in primo modo intimæ contemplationis.

ARTICULUS II.

Utrum omnes Angeli mittantur in ministerium.

I. P. quæst. cxii. art. 2.

1. **A**D secundum sic proceditur. Videtur quod omnes Angeli in ministerium mittantur. Nulli enim dubium est quin divinæ personæ excedant omnes Angelos in infinitum. Sed divinæ personæ mittuntur, ut Filius, & Spiritus Sanctus, ut in I. Lib. dist. xv. quæst. 1. art. 2. dictum est. Ergo multo fortius omnes Angeli.

2. Præterea. Inter omnes ordines primus ordo est Seraphim. Sed Seraphim leguntur missi. Isai. vi. 6. *Volavit ad me unus de Seraphim*. Ergo videtur quod multo fortius alii mittantur.

3. Præterea. Apostolus ad Hebræos intendit probare per ministerium Angelorum, Christum Angelis majorem esse, per hoc quod ipse, non sicut minister, sed sicut verus hæres in domo Dei Patris est. Unde dicit ad Hebr. 1. 14. quod *omnes sunt administratores spiritus, in ministerium missi*. Sed Christus

N

sim